

[Axel Sørensen.]

stoffer skal nu efter de to års forløb være så sikker, at administrationen heri har et brugbart kontrolmiddel. Det er rigtigt, som det er blevet nævnt, at den kontrol, som skal udføres, når lovforslaget ophøjes til lov, ikke længere alene vedrører landmænd, som anvender afgiftsfri benzin; men enhver ejer af et motorkøretøj skal nu finde sig i eventuelt at blive standset på vejen, for at kontrollen kan undersøge, hvad slags benzin der anvendes i køretøjet. Det vil efter min mening kunne give anledning til kritik fra bilejernes side.

Det ærede medlem hr. From omtalte et forhold vedrørende den fordeling af benzin, som skal finde sted i henhold til lovforslaget; det er ikke nævnt, om detaillisterne fremdeles kan indtræde i billedet og kan regne med leverancer med dem som mellem-mænd, men jeg håber, at vi i udvalget kan få de fornødne oplysninger i så henseende.

Et andet spørgsmål, der også kan blive af betydning, er spørgsmålet om den levering af benzin, som nu skal foregå med tankvogne enten til små tankanlæg eller for de landmænds vedkommende, der ikke har så stort et forbrug, at det kan betale sig at nedlægge en tank, i tromler.

Efter at olieselskaberne ude omkring samler depoterne stærkere og stærkere, vil der blive tale om meget store transporter, som kræver store vogne, og det kan komme til at betyde, at kommunerne fremtidig må lægge veje til til denne tunge transport, som tidligere hovedsagelig foregik ad amtsvejene.

Ordningen kan også føre til, at den service, man i dag har ved de mange tankanlæg, hvor landmanden henter sit forbrug, i begyndelsen forringes. Men alle disse forhold må drøftes i udvalget, og jeg går ud fra, at de oplysninger, der har været tilgængelige for det sagkyndige udvalg, må blive tilgængelige for folketingsudvalget, og på baggrund heraf vil jeg på mit partis vegne tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Fuglsang: Det er med tilfredshed, mit parti ser, at det endelig er kommet så vidt, at man kan fremsætte forslag om farvning af afgiftsfri benzin og derved gøre kontrol-

len med eventuelle misbrug lettere og mere effektiv.

Det kan nok siges, at det har været en lang og drøj vej, inden vi er kommet så langt. Jeg erindrer, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen allerede i 1945 rejste spørgsmålet, idet han henviste til praksis i andre lande. Ikke desto mindre blev tanken dengang og gentagne gange senere afvist som praktisk uigennemførlig. Spørgsmålet blev i høj grad aktuelt, da man gjorde traktorbenzinen afgiftsfri, ikke mindst som følge af den stormende vækst i antallet af traktorer, der er sket i de sidste år. Spørgsmålet har længe været behandlet i en kommission, men ikke desto mindre er man først nu nået frem til det resultat, som foreligger i form af dette lovforslag. Det er ganske øjensynligt, når man følger denne udvikling, at stærke kræfter har spillet ind. Jeg vil ikke tro, at det er folketinget. Folketinget har vedtaget en lov, som giver et enkelt erhverv en meget stærk særstilling, oven i købet på en sådan måde, at det — det kan ikke nægtes — skader et andet erhverv. Det skader vognmændene og deres lastbilkørsel. Endelig giver selve det, at der eksisterer to slags benzin — alt andet lige og uden mistanke til noget erhverv — rig mulighed for misbrug. Derfor må folketinget ønske den bedst mulige kontrol. Så er der landbruget selv, men også landbruget har af gode og let forståelige grunde erklæret sig indforstået med, at kontrollen bør være så let gennemførlig og så effektiv som gørligt. Det er klart, at landbruget er interesseret i at rense sig for en eventuel mistanke. Endelig er der benzinselskaberne. Jeg tager næppe meget fejl, når jeg siger, at her har vi sikkert en af de faktorer, som har gjort sig gældende.

Det var den konservative professor Birck, der i sin tid talte om, at der eksisterede her i landet et tredje ting, som i afgørende spørgsmål havde vist sig stærkere end de ting, som var valgt af folket. Vi oplever netop nu, at såvel ansvarlige ministre som repræsentanter for brede befolkningslag taler om at indkøbe benzin fra andre markeder end dem, der repræsenteres af de herhjemme eksisterende selskaber, og det viser sig, at disse selskaber øjensynlig er stærkere end folket og dets repræsentanter. Jeg vil